

opusdei.org

U jedinstvu s Papom čitavim srcem

Pastoralno pismo mons. Javiera Echeverría upućeno vjernicima Prelature i suradnicima Opusa Dei prigodom 25. obljetnice pontifikata Ivana Pavla II.

5.10.2003.

2. listopada 2003

Pred dvadesetpet godina smo slavili zlatnu obljetnicu osnivanja Opusa Dei. Gospodin je odredio da to bude za vrijeme «sede vacante» Crkve: Ivan Pavao I, koji je utjecao na svijet

svojim osmjehom kroz tridesettri dana, bio je umro. Ta obljetnica Djela, pripravljena s mnogo molitve i mnogo radosti, bila je tada ispunjena tugom zbog toga događaja. Malo kasnije, 16. listopada, napunili smo se radošću nakon izbora Ivana Pavla II za Petrova nasljednika. Kada sada slavimo dvadesetpet godina toga događaja, ujedinitimo se slavlju milijuna osoba – vjernika ili nevjernika – koje čestitaju Rimskom Poglavaru.

Činjenica da ova proslava praktički upada u isto vrijeme sa sedamdesetpet godina života Opusa Dei, znači drugu mogućnost sagledavanja djelovanja Providnosti, koja sve vodi blago (1) i upravlja poviješću od vjekova. Izgleda kao da nam Gospodin potvrđuje jednu glavnu karakteristiku duha Opusa Dei: jednu veliku ljubav prema Crkvi i prema njezinoj vidljivoj Glavi, kao što je rekao naš Osnivač 1934. kada

je zapisao poslije čestih propovijedi: «Krist. Marija. Papa. Zar ne pokazujemo u ove tri riječi ljubav koja sadrži čitavu katoličku vjeru?» (2) A 1964., poslije jedne audijencije koju mu je udijelio Pavao VI, rekao je: »U Opusu Dei imamo jednu izvanrednu ljubav i veliko čašćenje prema Papinoj osobi: jednu ljubav i čašćenje za koje želimo da budu svaki dan veći. U želji da služim Crkvi nastojao sam uvijek da moja djeca puno vole Papu» (3) .

Ove želje svetoga Josemarije se i dalje ispunjavaju, Bogu hvala, po čitavom svijetu. To svjedoče stotine i tisuće duša koje dobivaju obrazovanje u centrima Prelature ili surađuju u njihovim apostolatima. Tu se katolici uče moliti svaki dan – ili se odlučuju na tu sinovsku dužnost – za Papu, za njegovu osobu i njegove nakane; bivaju potaknuti da što dublje spoznaju njegov nauk i da ga prakticiraju; ohrabruje ih se da ga

proširuju među rođacima,
prijateljima i znancima, postaju
glasnogovornici učiteljstva u
okolinama gdje se svaki pojedini
nalazi. A i mnogi nekatolici – i
nekršćani – koji pomažu Opus Dei
kao Suradnici, poštuju i dive se
Svetom Ocu, u kojem otkrivaju – kao
i druge bezbrojne osobe čistoga srca
– jednoga Božjega čovjeka, jednoga
neustrašivoga pobornika ljudskih
prava, miroljubitelja naroda i
savjesti; u principu otkrivaju u Papi
jednu živu reprezentaciju Isusa
Krista.

Po božanskoj dobroti dnevno se
ispunja onaj uzdah svetoga
Josemarije, koji je nastojao da često
odzvoni u vašim ušima: Omnes cum
Petro ad Iesum per Mariam!: da svi
ljudi i žene koje Gospodin postavi na
vašu stranu pođu s Petrom k Isusu po
Mariji. Hvala ti, Gospodine! –
ponavljam još jednom dok uzdižem
svoje srce prepuno ljubavi prema

Majci Crkve, po čijem zagovoru nam dolaze sva dobra.

Prigodom ove obljetnice bit će po mnogim mjestima čašćenja Ivana Pavla II, kojima se želimo iz sveg srca pridružiti. Ali, mi katolici se ne možemo ograničiti na vanjske izraze ljubavi, to bi bilo nešto vrlo šturo. Sinovi Crkve moraju pratiti Papu, prije svega, dajući se na velikodušne molitve, na žrtvu i svoj rad za njegovu osobu, zdravlje i nakane. Nastojmo promicati taj način sudjelovanja na obljetnici koja se približava: postojana molitva i velikodušno mrtvljenje trebaju se naći na početku svih manifestacija ljubavi i čašćenju Svetoga Oca.

Prošla je jedna godina od kanonizacije svetoga Josemarije. Kao što sam vam često ponavljao ovih mjeseci, «6. listopada» ne smije se izbrisati iz našega pamćenja i iz našega ponašanja. Ovaj datum je

ostao usječen zauvijek u povijesti Opusa Dei, trebamo se češće navraćati na ovaj spomen da bismo ponovno pronašli impuls za osobnu svetost i apostolat, koje na ovaj dan možemo osjetiti na osobito snažan način. Riječi koje je izgovorio Rimski Poglavar treba da snažno hrane našu molitvu i molitvu onih osoba koje se približuju Bogu slijedeći duh Opusa Dei. Poučio nas je Papa tom prilikom: «uzdignuti svijet prema Bogu i preobraziti ga iznutra: tu je ideal koji vam je sveti Osnivač pokazao, draga braćo i sestre koji se danas radujete zbog njegova uzdizanja na slavu oltara. On vas i dalje podsjeća na potrebu da se ne tsrašite pred jednom materijalističkom kulturom, koja prijeti razaranjem nepatvorenoga identiteta učenika Kristovih. Bilo mu je drago opetovano i krepko reći da se kršćanska vjera protivi konformizmu i nutarnjoj tromosti.

Slijedeći njegove stope, promičite u društvu, bez razlike u rasi, slojevima, kulturi ili dobi, svijest da smo svi pozvani na svetost. Borite se da budete sveti vi sami na prvom mjestu, razvijajući evanđeoski stil poniznosti i služenja, prepuštanja u Providnost i stalnog osluškivanja glasa Duha. Tako ćete biti «sol zemlje» (usp. Mt 5, 13) i blistat će «vaše svjetlo pred ljudima, da vide vaša dobra djela i proslave vašega Oca koji je na nebesima»(Mt 5, 16) (4).

Sa svojim primjerom i riječima nas je sveti Josemaría poučio da se utječemo Presvetoj Majci Božjoj u svim trenucima, da bismo pokazali svoju ljubav i svoje pouzdanje u njezino posredništvo. Don Álvaro, prvi njegov nasljednik na čelu Djela, sokolio nas je da se potrudimo «hodati čvrsto uz Presvetu Djevicu Mariju, da Presvetu Djevicu stavimo u sve i za sve» (5). Budimo pažljivi u

nježnoj i snažnoj pobožnosti molitve Svete Krunice, naročito u ovom mjesecu listopada, zadnjemu «marijanske godine» koju je sazvao Sveti Otac. Nastojmo razmatrati tajne onako kako to Sveti Otac sugerira, da se sjećamo Krista, da ga razumijemo, da mu budemo slični, da ga molimo i predstavimo drugima, uvijek po Mariji i s Marijom (6).

Kada započnete svaku deseticu, stavite na prvo mjesto nakane Papine; tako ćete biti vrlo dobro sjedinjeni s nakanama vašega Oca i Prelata. Time i da bih završio ponavljam druge riječi svetoga Josemarije: «Djeco moje duše, radujmo se jer znamo da nas je Bog izabrao prije vječnosti i priveo nas je ovoj obitelji Opusa Dei, koja je ponosna služiti: služiti svim dušama i prije svega Crkvi, Jednoj, Svetoj, Katoličkoj, Apostolskoj; služiti Rimskom Poglavaru u bezuvjetnoj ljubavi. Vjerni Kristu, poučljivi

Crkvenom Učiteljstvu, radimo i molimo da bismo proširili Božje kraljevstvo, sjedinjeni s Papom u jednoj djetinjoj i dubokoj poslušnosti» (7).

(1) Usp. Sb. 8, 1.

(2) Sv. Josemaría, Instrukcija, 19.3.1934, br. 31.

(3) Sv. Josemaría, Bilješke iz jednoga razgovora, 24.1.1964.

(4) Ivan Pavao II, homilija na kanonizaciji svetoga Josemarije Escrivá, 6.10.2002.

(5) Don Álvaro del Portillo, pismo, 9.1.1978, br. 6.

(6) Usp. Ivan Pavao II, «Litt. Apost. Rosarium Virginis Mariae, 16.10.2002, br. 13-17.

(7) Sveti Josemaría, Bilješke s jednoga skupa, 1.1. 1964.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/u-jedinstvu-s-papom-
citavim-srcem/](https://opusdei.org/hr-hr/article/u-jedinstvu-s-papom-citavim-srcem/) (12.12.2025.)